

עפ"ג 34672/08/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 34672-08-19

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר

פלוני
ע"י ב"כ עו"ד עידן גמליאל

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום 11.6.19

בת"פ 42457-08-17.

כללי

1. המערער הורשע באיומים (שתי עבירות), תקיפת בת זוג, ותקיפת קטין בידי אחראי. המערער נדון ל - 40 ימי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע ו - 3 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירת איומים. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל.

2. המערער והמתלוננת היו בני זוג נשואים בתקופה הרלבנטית לכתב האישום. ואלה המעשים: לפי האישום הראשון, ביום 24.10.16, במהלך ויכוח שהתגלע בין המערער למתלוננת בנוגע לסירובה למסור לו את מפתחות הרכב, קילל המערער את המתלוננת ואמר לה "חכי חכי אני אראה לך מה זה" וסטר על פניה. בתם של בני הזוג, קטינה ילידת 2001, הגיעה למקום והחלה לצעוק על המערער, בתגובה, כעס המערער על בתו ותפס את ידה. בשלב זה הגיע למקום שכנם של בני הזוג והוציא את המערער מהבית. לפי האישום השני, במועד מוקדם וסמוך למועד הנ"ל, במהלך ויכוח, אמר המערער למתלוננת שהוא יתקע לה כדור בראש וכן אמר לה שלא תקבל ממנו גט.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער. נטען כי עונש זה הוטל אך משום

שהמערער נמצא בלתי כשיר בשל מצב רפואי נפשי לביצוע עבודות שירות, ואין המדובר במניעות התלויה במערער או ברצונו הטוב. לעמדתו, הטלת עונש זה יפגע מאוד במאמצי שיקומו של המערער ואף עשוי להחריף את הבעיה הרפואית ממנה הוא סובל. שיקולי הצדק, הוגנות ההליך והתאמתו לאנשים עם מוגבלות צריכים להוביל למסקנה שונה ולביטול עונש המאסר בפועל, ותחתיו להטיל מאסר מותנה, בין אם לצד של"צ ובין אם לאו. שליחתו של המערער למאסר כיום, בחלוף כשלוש שנים ממועד ביצוע העבירות ולאחר שבית משפט קמא הביע דעתו שמקומו של המערער אינו מאחורי סורג ובריה, מהווה פגיעה שלא לצורך במערער. עוד נטען כי נסיבותיו האישיות של המערער היו צריכות להוביל, בהתאמה, למיקום נמוך במתחם הענישה שקבע בית משפט קמא. המערער הינו כבן 54, נכה בשיעור 40% בגין מצב נפשי, ולו אי כושר עבודה בשיעור של 100%. בעברו מספר אשפוזים פסיכיאטריים, האחרון בהם הינו מחודש יולי 2019, בו היה מאושפז כ- 20 ימים בבית החולים כפר שאול בשל מצב פסיכיאטרי פרנואידי. בעת שחרורו נקבע לו סל שיקום ודיוור מוגן. תוך כדי ההליך המשפטי, במהלך חודש אוקטובר 2018, המערער והמתלוננת התגרשו. כיום היחסים בין המערער לבתו הינם טובים ותקינים.

4. ב"כ המשיבה טענה כי יש להותיר את העונש שנגזר על המערער על כנו שכן העונש אמור להיות מידתי למעשיו. המערער אמר כי אינו יכול לבצע עבודות שירות ועונש של"צ בעניינו הנו עונש מקל. כן, לא הוגשו ראיות על השתלבות בהליך טיפולי. המערער גרם לבתו להעיד ולא הפנים את מעשיו, על כן יש לדחות הערעור.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

5. הממונה על עבודות השירות קבע כי המערער אינו כשיר לביצוע עבודות שירות, ואף לא במגבלות רפואיות, בשל מצבו הנפשי.

דין

6. המערער ביצע את העבירות כלפי בת זוגו דאז וכלפי בתו הקטינה בתוך פרק זמן קצר. המערער השמיע איומים על חייה של המתלוננת, וכל זאת, בנוכחות הבת הקטינה, שגם בה הוא פגע. בית משפט קמא התרשם כי המערער מתקשה להפנים את הפסול שבהתנהגותו, עמדתו מצמצמת והוא אינו לוקח אחריות על מעשיו, באופן המחזק את משקל אינטרס ההרתעה בעניינו. כמו כן, בעברו הרשעות שונות בגין ריצה עונש מאסר. עם זאת, מעת ביצוע העבירות דנן לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. כיום בני הזוג גרושים, באופן המצמצם את הסיכון להישנות העבירות. בית משפט קמא סבר כי יש להטיל על המערער עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות, אך משהמערער נמצא כבלתי כשיר לבצעו, הוטל על המערער מאסר, לתקופה קצרה, מאחורי סורג ובריה.

לאחר ששקלנו את מכלול נסיבות העניין, לנוכח חלוף הזמן, העובדה שבני הזוג התגרשו, השינוי שחל במערער כפי שעולה מעדויות האישה והבת, התרשמות בית משפט קמא שהטיפול אותו עבר המערער כנראה הצליח ונוכח מצבו

הנפשי של המערער, ניתן להקל עם המערער באופן שחלף המאסר בפועל, ישלם המערער קנס בסך 6,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד ליום 1/10/20. יתר חלקי גזר הדין יעמדו על כנם.

ניתנה היום, כ"ב סיוון תש"פ, 14 יוני 2020, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

רפי כרמל, שופט, אב"ד